

1912

Grup de la travessa Mallorca-Barcelona a l'arribada a Garrat

butlletí informatiu

setembre 2014

Agrupació Excursionista "Catalunya"

Tírvia. Sortida Ribera-25. (Foto: Joan Torrell)

FEEC

Federació d'Entitats
Excursionistes de Catalunya
Federació Catalana d'Alpinisme i Escalada

correpañars.
Lliga Federativa de Curses de Muntanya

Generalitat de Catalunya

esportcat

www.feec.cat

1714 / 2014

Í N D E X

3 EDITORIAL: Retrobament nou curs	17 CALENDARI: Turisme Equestre, Glacera
4 CAIAC: Pollença - Garraf	18 MUNTANYA: Torre del Petrol
7 MUNTANYA: La Ribalera	SENDERISME: Rutes del 1714
8 MUNTANYA: La Ribalera vista per un control	19 MUNTANYA: La ruta del Caracremada
11 MUNTANYA: Els monitors a La Ribalera	20 MUNTANYA: La travessa del Carlit
12 SIJ: Setmana Santa 2014; Biblioteca; Pessebre	23 MUNTANYA: Torrent de la Cabana
AGENDA D'ACTIVITATS:	24 AEC: Trofeu Montagut
14 Travessa pel Tricentenari	25 MUNTANYA: La carretera o camí de les Aigües
15 CULTURA: Visita Girona:	26 AGENDA: 11 de setembre
MUNTANYA: Turó de Montcada	27 L'ITINERARI: Puig de la Cova
16 CALENDARI: Muntanya, Cultura,	29 AEC: Els sopars de l'Agrupació
altres activitats	30 AEC: Diversos

RETROBAMENT NOU CURS

L'Agrupació torna a l'activitat després d'aquesta aturada del mes d'agost que esperem i desitgem que els qui heu tingut les vacances, hagueu pogut fer forces activitats, us ho hagueu passat bé i el que és més important, ens puguem retrobar tots plegats a l'Agrupació per seguir fent les activitats de tota mena programades i que es programin fins al final d'any.

Primera de tot volem felicitar a la Secció Infantil/Juvenil (SIJ) per l'èxit, tant de participació com de qualitat, dels **campaments** d'aquest estiu que s'han fet a Sant Joan de Plan (Osca), amb 80 nens/es nois/es i 17 monitors/es. Lluny queda aquell primer campament organitzat per la SIJ de l'Agrupació, el juny/juliol de 2008 a la Serra de Busa (Solsonès) amb 11 nois i 3 monitores.

En segon lloc us volem recordar que aquest any de celebració del TRICENTENARI, l'Agrupació participa en els actes Oficials amb la **Travessa pel Tricentenari**, que clourem, amb l'entrada a Barcelona el diumenge dia 7 de setembre. Trobareu tota la informació a la web de l'AEC i a secretaria. Us esperem a tots, no podem fallar.

També us convidem a participar, junts els de l'Agrupació, amb la cita d'aquest any de l'**11 de setembre**. ARA ÉS L'HORA amb la nova "V" Via Catalana. Us informem que l'**Agrupació Excursionista "Catalunya"** ha fet arribar a l'Assemblea Nacional Catalana el nostre **compromís i disposició a**

cooperar amb les nostres institucions per fer possible la Consulta del dia **9 de novembre** i donar suport al president de la Generalitat quan la convoqui. L'ANC farà arribar aquest compromís, junt amb altres organitzacions del teixit associatiu del país, a la Presidència del Parlament de Catalunya en el moment que consideri convenient.

I, en definitiva, esperem que **participeu en totes les activitats** que es van organitzant, també en la confecció d'aquest butlletí amb les vostres col·laboracions d'articles i fotos de les vostres activitats.

Per acabar dir-vos que aquest mes de setembre fa 5 anys que la Junta actual es va posar al front de l'Entitat. Iniciem doncs el darrer any del nostre mandat i cal pensar en la **renovació d'aquesta Junta del 100tenari** per seguir fent, amb l'Agrupació: *Excursionisme, País i Cultura*. En els pròxims mesos ens posarem en contacte amb tots vosaltres per fer trobades per parlar del futur de l'Agrupació i contactar amb socis disposats a construir aquest futur immediat ●

TRAVESSIA PEL TRICENTENARI POLLENÇA - GARRAF 97 MILLES EN CAIAC

24-30 de juliol del 2014

Per: M. Cristina Fortuny / Alícia Fuentes

Quasi fa un any que tot lligant coses com: la volta a Mallorca, els actes del Tricentenari, amb que estava treballant l'Agrup, la participació en els actes que tenen lloc a Montgat per recrear el desembarc de les tropes liderades pel general Moragues al 1704 i tota la informació referent als fets històrics del 1714, va sorgir de la mà d'en Santi el projecte de creuar el Mediterrani de Pollença a Barcelona, tot recordant l'ajud que es va rebre de l'illa durant els setge de la capital catalana.

Grup de caiquistes de la travessa Pollença-Garraf amb patrons i ajudanta (foto: Manuel Cabanillas)

Com és habitual en el Santi va començar a barrinar com, a sondejar qui s'hi apuntava i ens va anar contagiand del seu entusiasme.

De uns "vols dir"... Vàrem passar a

un "bé, si entrenem"... a entrenar tot el que hem pogut... i finalment **CREUAR!!!!!!!!!!!!**. Crec que una cosa ha quedat ben clara i és que:

**LES GANES HAN GUANYAT
PER GOLEJADA 8-0**

Els palistes al port (foto: Manuel Cabanillas)

Aquest escrit, no és per parlar del dia a dia perquè això ho heu pogut fer seguint el blogg sinó per anar engranant petits records que entre tots hem anat construint amb complicitat.

Una cosa que he observat, és que el clima fa el que... li rota (literalment), això no vol dir, ni molt menys, que les previsions no serveixin, que sí que ho fan, però sempre hi ha alguna cosa que es mou per voluntat pròpia i canvia les coses. Per exemple: que és habitual aquesta època de l'any, doncs que bufi una mica de vent del Sud que t'acompanyi una mica no, doncs el vent que ens va acompanyar quasi sempre va ser Ponent, el Sud no acabava d'arribar mai i si ens haguéssim deixat portar el més segur és que hauríem arribat a Marsella o Gènova en lloc del Garraf.

La tripulació del TENAZIA, estava ben encuriosida, perquè no és molt habitual que pugin 8 caiaquistes tirant del seu caiac amb les seves respectives rodets i els aparquin amb les motos. I la veritat és que quan dèiem el que anàvem a fer, tothom posava una cara una mica estranya si us he de ser sin-

cera. El majordom d'Acciona amb el que vàrem poder parlar durant l'anada a Palma amb el TENAZIA ens va dir com qui fa una sentència: veureu moltes coses dins el mar i sí senyor que les hem vist.

Hem vist un munt de dofins; cada visita que ens han fet ha sigut un regal, una meravella, alguns de nosaltres els ha tingut literalment al costat o sota del caiac, els hem vist saltant i fent cabrioles, caçant (els bonítols saltaven esfereïts) i lliscant amb la seva natural elegància. Ens hem trobat una tortuga surant plàcidament en un mar completament amb calma de color platejat que ens va veure, observar i va seguir surant plàcidament.

De cop vàrem veure una aleta... que es allò? Aquell "Allò" es va anar acostant fins a veure que era la cosa més absurda, estranya i fora de lloc imaginable: el tub d'un televisor, per cert una antiguala.

Ens han sorprès aus a una cinquantena de milles mar endins i també hem estat vistos, sí senyor, més d'un catamarà, iot i veler ens ha visitat, sí, sí, perquè de lluny no ens veien i no entenien que feien tres veles allà al vell mig amb aquella parsimònia i fins

Des del veler (foto: Alicia Fuentes)

Camí de Barcelona (foto: Alicia Fuentes)

que no eren ben aprop no ho acabaven d'entendre; per tant també nosaltres hem sigut una atracció dins del dia a dins del Mediterrani.

DIMINUTOS CAIACS DE MAR LLAMANDO A ACCIONA, ¿ME COPIAS?, CAMBIO...

Memorable frase per ràdio a unes 20 milles just abans de creuar la autovia marítima dels vaixells que fan les rutes regulars. Acciona va contestar amb un: *"TE COPIO, CAMBIO"*. Sabíem que ens havien vist i nosaltres vàrem respirar alleugerats, passaven molt lluny nostre però són tant grans que et sembla que els tinguis allà mateix i quan perds la terra de referència un cosa amb va quedar super clara: *EL MÓN ÉS RODÓ, LA TERRA ÉS RODONA*. I un caiac es ínfim quan tens davant 360° de mar amb un ciclorama de núvols que es va transformant contínuament i uns 1000 metres de mar ple de vida a sota teu.

No hi havia lluna, però això ens va regalar uns cels espectaculars, uns cels plens d'estels lluny de la contaminació lumínica i vàrem tenir nits mogudes i nits plàcides; però cada dia i cada nit han estat una experiència única que cadascú de nosaltres ha gaudit amb intensitat; moltes hores

que hem compartit amb disciplina per anar deixant enredera milla darrera milla. Converses, cançons i silencis tot compartint àpats, banys i sensacions.

Tot i que aquest escrit no es un llibre, crec que ha arribat el moment de escriure la darrera part: els agraïments, de veritat moltes gràcies: Santi, Olivier, Celsa, Juan Carlos, Albert, Manu i Jordi perquè hem resultat un gran grup amb les nostres peculiaritats. Nois perdoneu-me però: Celsa, campiona, *"hemos hecho historia para que se lo puedas contar a tus nietos"* (coses de nenes, ho havia de dir).

Als capitans del Pamalita, el Rodin i El Rodamont; l'Andrés, l'Agustí i en Josep, perquè ens han cuidat i acollit dins del seu territori a pas de caiac amb una paciència infinita.

Als tripulants: Elisa, Xavi i, com no, a l'Alícia que ha fet el seu bateig de mar en aquesta travessa i ha sigut una peça clau, una gran coordinadora i l'enllaç amb tots vosaltres.

Als qui finalment no heu pogut venir, perquè la vostra il·lusió s'ha sumat a la nostra i ens heu acompanyat durant la travessa en els nostres pensaments.

Atots, els familiars, parelles i amics que hem abandonat a estones amb la fal·lera d'entrenar i entrenar. A l'Agrupada, pel projecte del **Tricentenari**. A la gent del club del Garraf i a la gent de Pollença.

**Entre tots
ho hem aconseguit!!!!!!!**

Més informació: aectricentenari.blogspot.com ●

L'AGRUPA ORGANITZA

LA RIBALERA

29 de juny de 2014

Per: Xavi Soriano

Una vuitantena de voluntaris, entre socis actius a les diferents seccions de l'AEC i gent del Pallars, van organitzar la III cursa per alta muntanya, La Ribalera 2014, el darrer diumenge de juny.

Primer en la R38, Xavier Espiña (foto: Joan Tarruella)

L'Agrupha ha rebut felicitacions d'entitats, passant per institucions públiques i corredors.

Enguaný, la participació va superar en un 60% de la cursa anterior i n'ha obtingut repercussió en àmbits esportius i muntanyencs. Com a novetat, es desenvolupà una estratègia de presència a les Xarxes Socials d'Internet i calendaris web de curses de muntanya.

El moviment de persones i mitjans es va dur a través de reunions gaire bé quinzenals des de l'octubre passat. Es van fer gestions amb entitats públiques i privades, quantioses tasques d'administració, feines de preparació del terreny i abastiment dels avituallaments amb litres de beguda i quilos de menjar. Els caps dels 17 controls

lideraren els seus equips salvant totes les incidències i climatologia, per damunt dels 1000 fins als 2900 metres d'alçada, al Pirineu lleidatà.

Els participants expliquen que els va agradar la simpatia i alegria de la gent que composava els controls, atenent als corredors i ajudant a la participació.

L'embranzida dels actes del **100tenari**, Lara fa tot just dos anys, ha consumat un esdeveniment liderat per l'**Agrupació Excursionista "Catalunya"**, on enguaný, en la seva tercera edició un total de 16 socis van córrer la cursa. Els guanyadors del premi AEC: Eduard Ruiz Tapia, van ser a La Ribalera 38, n'Eduard Garcia González i Núria Monmany Badia; i a La Ribalera 23, Amat Botines Puertas i Laura Abaurrea Planas.

Com a colofó final, l'organització es reuní el passat dia 15 de juliol es van comentar els punts a millorar. La conclusió més important fou que davant el repte d'incrementar la participació, hi ha la necessitat d'augmentar-ne els socis voluntaris participants en tots els nivells organitzatius, tant en número com en forquilla d'edat •

LA RIBALERA 2014

VISTA PER UN CONTROL

Per: Pep Molinos

Després de varies reunions a Barcelona els controls ens trobem dissabte 28 de juny a Tírvia per tal de fer les darreres planificacions sota la batuta d'en Miquei. Recollim el material assignat que ja tenim preparat i posteriorment en Miguel ens facilita el lector de barres i els walkies; fem les proves de funcionament, els tanquem i llestos.

Controls de coll de Màniga i Fontnegra (foto: Pep Molinos)

Alguns dels controls ja marxem avui, per tal d'estar demà a primera hora als nostres llocs. El nostre grup s'encarrega dels controls de coll de Màniga i de Fontnegra. Pugem amb les furgonetes cap a Bordes de Burgon, juntament amb controls de Bordes de Burg i de l'Estanyet, muntem un petit campament amb les 4 furgos. Avui és vigília de Sant Pere (Felicitats Mansilla!!!!), i tots plegats després d'un bon sopar a la fresca, fem la revetlla amb coques, cava, moscatell, ratafia i força xerinxola.

Diumenge 29, cinc del matí. Sónen els despertadors, tots drets,

un cafetó, arreplegar el material i cap amunt al coll de Màniga. Va clarejant i el nou dia no acaba de fer net. A estones pluvisqueja, la boira va i ve, pedrega un xic, etc... avui tenim de tot. Pel camí anem reforçant la senyalització, ja que algunes banderolas estan malmeses pel pas del bestiar

Arribem al coll de Màniga on bufa el vent i el dia es força canviant. Els pics de Màniga i el Salòria apareixen i desapareixen entre les nuvolades. Esperem que la meteo tingui raó i el dia millori. Si aquí fa "rasca", els companys del Pic de Màniga fins el

Santi Pocino i Núria Monmany (foto: Pep Molinos)

Salòria estaran ben fresquets!!

Just “arribats” al coll ja sona l’emisora, és en Secall que fa la ronda de comprovacions. El grup que hem pujat al coll, ens dividim en dos: tres ens quedem per muntar el control 5 i quatre segueixen cap a Fontnegra a muntar el control 13. Arriba entre boires en Josep Farrera (control volant) que va repassant la senyalització i segueix amunt...

Passats uns minuts ens comuniquen per l’emisora que la cursa ha començat. Això ja rutlla. Totes aquelles reunions a l’Agrup, esquemes, planificacions, etc. ara tot ha d’encaixar...

Al coll fa un temps molt canviant. Comencen a arribar els primers corredors: Foto, control de dorsal i... adéu, ja que segueixen sense perdre temps cap a la dura pujada del pic de Màniga. Entre els corredors algunes cares ja conegudes d’altres Ribaleres, i companys de l’Agrup (Eduard, Pol, Bernat, Núria, Arnau, Roger, Joan i Pau).

Tot transcorre força bé, i cosa ben curiosa: els corredors somrients

pujant el coll i animats per continuar al pic de Màniga. Arribat el control escombra (Xavi Olivera i Francesc Grau), tanquem el control per la R38 sense incidències.

Ben aviat arriben els primers corredors de la R-23 en mig d’una espesa boira i posant a prova la bona senyalització. Entre ells altres corredors de l’AEC: Amat, Laura, David, Carles i Jordi, i fent-se sentir, la Gemma, l’Anna i la Clara, contentes i amb l’alegria que les caracteritza, més cansades de riure que no pas de córrer.

El dia es va arreglant i tenim estones de sol. Seguint l’horari previst arriba l’escombra de la R-23 (Miquel i Francesc Xavier). Tanquem, desmuntem definitivament el control, i fem ruta cap a Fontnegra a retrobar la resta del grup. Anemt recollint la senyalització fins el control de Fontnegra, que seguïx obert pels corredors de la R-38. El dia ha millorat sensiblement i aquí estem més arrecerats i no fa el vent del coll de Màniga. Els corredors porten ja molts quilometres i desnivell

Jordi Estruga i Carles Pinto (foto: Pep Molinos)

a les cames, però segeuixen passant contents i animats... potser perquè ara ja serà tot baixada fins a Tírvia. Un dels comentaris més escoltats és el magnífic recorregut i la bona senyalització.

Un cop tanquem el control de Fontnegra, recollim tot el material: ampolles buides, gots, brossa, bosses, etc i anem cap a coll de So, recollint les banderoles i cintes que senyalitzen la cursa. Arribats a coll de So som obsequiats com sempre per la Neus i en Manel amb uns ganyips, que a aquesta hora són un plaer. Aquí al coll ens esperen dos 4x4 per baixar-nos. Un d'ells conduït pel Pino que ens acollona doncs no sap gaire com va.

Arribem a la plaça de Tírvia quan ja està quasi tot desmuntat. Es nota la feina dels companys en plan brigada municipal amb el capó "Turru". Lliurem els walkies, el lector i llistats al Xavier Soriano i al Miguel que ja fan cara de cansats. Diuen que aquí a Tírvia estava tot molt animat i feia goig, però el grup de voluntaries/is ha tingut molta feina per a donar un bon servei (segur que en Reixachs ha tornat a "anar de cul").

Ajudem a desmuntar el poc que queda, i un cop arribats la resta de controls, anem al dinar de germanor de voluntaris i corredors de l'AEC, enguany ben animat. Un bon moment per fer gresca, comentar les anècdotes de la cursa, els petits problemes sorgits, les millores, etc.

Un cop acabada la cursa, estem com els corredors: contents i

Retirant senyals a coll de Màniga (foto: Pep Molinos)

cansats. Contents perquè segons comentaris dels corredors i seguidors, la cursa ha complert les expectatives amb escreix; podem dir que hem tret nota alta en quan al nombre de participants i al desenvolupament de la Cursa.

De camí cap Barcelona, amb més d'un cafè a l'estómac, es fa inevitable pensar amb La Ribalera, la seva feina, les seves reunions, els itineraris, el marcatge, la pujada de litres i litres d'aigua als controls d'alçada, els controls al seu lloc faci fred o calor, la pesada i feixuga feina a Tírvia (menjar, dorsals, material...), la xarxa d'emissores i walkies (vital), el procés informàtic, la difusió i les xarxes socials, el lliurament de premis i l'speaker, la bona predisposició dels veïns, la col·laboració del Parc, Ajuntaments i Consells Comarcals... En definitiva un munt de socis, companys i veïns, sovint de forma anònima, però amb un gran esperit de treball. I el més important: amb ganes de fer Agrupa. A TOTS MOLTES GRÀCIES ●

ELS MONITORS DE L'AGRUPA

A LA RIBALERA

Per: Amat Botines (en nom dels 9 monitors ribaleros)

Dissabte uns quants monitors i monitores ens vam dirigir cap a Tírvia amb un parell de cotxes. Vam arribar dissabte al vespre i un bon xàfec ens va donar la benvinguda al bonic poble.

Vam assistir al "brífig" i a la recollida de dorsals, on vam trobar-nos la Paula repartint samarretes, una noia del grup de Trekkings que havia pujat amb els seus pares a donar un cop de mà amb l'organització de la cursa, quina sorpresa! Tot seguit a sopar un bon plat de pasta i a dormir que l'endemà s'havia de matinar!

Alegria a l'arribada (foto: Joan Tarruella)

Diumenge ens vam llevar ben d'hora ben d'hora, vam esmorzar pa amb xocolata, i al sortir per la porta... quin fred!! Aquí al Pallars el clima no és com a Barcelona! i a sobre començava a ploure! Però res, quatre gotes que van parar ràpid i la cursa va començar puntual amb el llançament d'un coet. Vinga amunt que fa pujada vam anar fent via per les dures rampes dels boscos que s'enfilen cap al coll de la Màniga, on el paisatge ja és ben pelat i d'alta muntanya: quant boira que hi havia! Allí, uns quants monitors vam tornar cap al Fontnegra, i uns altres van fer la cursa llarga pel Salòria (el punxegut pic fronterer amb

Andorra). Molt bon ambient durant tota la cursa i molt d'agrar els crits d'ànim dels avituallaments: "Un de l'Agrupà! Vinga endavant!!" i avall que fa baixada. Vam gaudir de les rampes que portaven fins a Farrera i, finalment, Tírvia!!! Línia d'arribada i tots molt, molt contents: els de la llarga van confirmar la duresa del recorregut, i els/les monis que venien per primer cop encantats/des amb l'experiència. Boníssims entrepans de botifarra a l'arribada, i entrega de trofeus i sorteig. Els sorteigs no van tocar, però algun trofeu si que vam recollir! Gran cap de setmana! Visca la Ribalera i visca l'Agrupà!!!

A reveure •

SETMANA SANTA 2014

Per: Anna Vallès

14-16 d'abril de 2014

Vàrem preparar-nos per a sortir ben d'hora a Plaça Catalunya per a iniciar una aventura que se'ns presentava com una gran oportunitat per a passar una magnífica Setmana Santa.

Planegem una ruta circular al voltant del Massís del Carlit, una ruta de tres dies amb un primer dia de refugi i una segona nit a les cabanes dels llacs del costat del Carlit.

Amb tots els nens a bord del tren ens dediquem a passar el temps jugant a jocs tan nostres com el Llop o Fúror. Hores més tard i amb totes les vies recorregudes, arribem al peu de les pistes de Porté-Puymorens i ens disposem a iniciar la trafegosa ruta en direcció del Refugi dels Enginyers. El bon humor i la rauxa s'escampa entre els nanos fent del primer tros de carretera fins al primer dels llacs una estona molt menys farragosa i la converteix en una agradable i tranquil·la ascensió. Les vistes des del llac i del llac en sí ens donen un lloc preciós on recuperar forces i acabar de cohesionar el grup. En aquesta sortida vàrem poder comptar amb la presència de joves nous, entre ells, una noia anglesa que estava d'intercanvi i les seva passió per a les muntanyes d'allà va fer que no es podés resistir a explorar la Zona del Carlit. Vàrem continuar saltant de llac a llac i al següent per que ens toca... fins a arribar al principal problema de la sortida, la neu. Les previsions anunciaven

que no ens en trobaríem fins a la cota 2200 m, però com de costum van errar, fent-nos trobar neu en tota l'ascensió al refugi dels enginyers. La neu primavera, feixuga i dura de recórrer va frenar considerablement la marxa, fent augmentar l'esgotament físic i mental de la tropa. Vàrem arribar cansats i amb ganes de descansar quan ja quasi era fosc al refugi dels enginyers per a trobar-nos-el ja ocupat. Vàrem cuinar-nos el sopar fora i amb gran silenci vàrem entrar al refugi per a descansar. Per a l'endemà vàrem anunciar un canvi de ruta. Fent que quan arribéssim a la presa giréssim cua per a evitar continuar lluitant una batalla impossible contra la neu primavera.

Adalt, a la presa vàrem passar-
nos-ho la mar de bé tirant-nos pels pendants de neu i descansant en petits prats d'herba que trobàrem. Vàrem girar cua i desfer el que vàrem fer el dia anterior a una velocitat molt més agradable i podent fer el salvatge per la neu fins a arribar de nou a Porté. Allà una senyora molt amable

ens va permetre dormir en una sala en la qual vàrem passar la nit com els àngels sota l'agradable empara de 4 parets. A l'endemà tocava fer la quilometrada per a arribar a La Tour de Carol. Quilòmetre rere quilòmetre, saltant riu rere riu i esquivant cavall rere cavall vàrem finalment arribar a l'agradable riera on vàrem poder di-

nar i relaxar-nos sota el sol per a fer-nos un abundant dinar per acabar totes les existències de menjar. Un quilòmetre després érem de nou a La Tour per a agafar el tren que donaria per acabada la ruta i que ens permetria considerar la Setmana Santa com un magnífic record en el nostre llibre de vivències ●

BIBLIOTECA

En Miquel Pérez, un dels autors del llibre OSONA VERTICAL, ens n'ha regalat un exemplar signat per ell mateix. Es tracta d'un recull de ressenyes de vies d'escalada de la Comarca d'Osona.

També en Ferran Verges, amic de l'Agrupació i durant molts anys actiu espeleòleg, ens ha regalat 3 publicacions tècniques dels anys 70 sobre espeleologia, que hem traslladat a l'ERE.

Moltes gràcies a tots dos ●

PESSEBRE DE L'AGRUPACIÓ

Reserveu la data del **29 de Novembre de 2014**.

Enguany posarem el Pessebre a Sant Salvador de Bellver, a prop del Munt. És un magnífic mirador de Bellmunt, Cabrera, Montseny i tota la Plana de Vic. S'hi pot arribar caminant per una pista de terra de 5'5 km que surt de Sant Boi de Lluçanès, que també és apte per a vehicles.

Al proper butlletí hi haurà més detalls.

La capella de Sant Salvador de Bellver (o d'Orís) figura esmentada l'any 1110. Des de començament d'aquell segle hom hi troba una comunitat religiosa sota l'autoritat d'un prior i seguidora de la Regla de Sant Agustí. El 1210 es va crear una confraria en aquest lloc que va adquirir molta importància entre els devots de les rodalies, tot i trobar-se en un lloc aïllat i allunyat de les poblacions importants, en un

excel·lent mirador sobre la plana i les muntanyes que l'envolten. El 1278 la comunitat havia quedat molt reduïda i amb la pesta negra va desaparèixer. El 1415 tenia un rector i l'administració depenia de la catedral de Vic. Al segle XVIII es van fer treballs de restauració de l'edifici, al segle XX era de propietat particular i va restar abandonat i en perill de ruïna. Ara, l'església i la casa propera són ocupats per una comunitat i s'ha restaurat i ampliat el conjunt.

Vocal: Josep Bou ●

1714 / 2014

TRAVERSA PEL TRICENTENARI

PARTICIPA EN L'ENTRADA A BARCELONA

DIA: 7 DE SETEMBRE DE 2014

HORA TROBADA: 7:30 h

PUNT DE TROBADA: PARC DE LA PAU DE SANT ADRIÀ DE BESÒS
(Desembocadura Besòs)

RECORREGUT

08:30 h: Sortida del Parc de la Pau de Sant Adrià de Besòs.

10:00 h: Benvinguda per part de La Coronela(*) al Parc de la Ciutadella.

11:00 h: Rebuda al Moll de la Barceloneta (davant del Museu d'Història de Catalunya) dels caiacs vinguts de Pollença acompanyats pel paquebot Santa Eulàlia.

Paraules del Director del Museu Sr. Agustí Alcoberro.

Actuació de la Coral Madrigalistes.

12:00 h: Acte central al Fossar de les Moreres.

Parlaments i actuació de la Coral Madrigalistes.

13:30 h: Ofrena al monument a Rafael Casanova.

13:45 h: Fi de l'acte.

Celebració del Tricentenari en l'entorn excursionista

També hem de fer AGRUPA, fent tot el recorregut acompanyant als qui

han fet la travessa a peu, en BTT i a cavall entre Cardona i Barcelona i en caiac entre Pollença i Barcelona.

Confirmeu la participació en l'itinerari, des del punt de sortida o en quin punt us incorporareu a la comitiva, a secretaria de l'Agrupació o per correu electrònic a: comunicacio@aec.cat.

T'esperem!

Equip Coordinació Travessa pel Tricentenari.

(*) "Coronela" era el nom que rebien les milícies urbanes de les ciutats del Principat de Catalunya. Estaven formades per ciutadans militaritzats dels gremis d'oficis. La més poderosa era la "Coronela de Barcelona", organitzada en 6 Batallons, cadascun dels quals estava sota la protecció d'un Sant Patró Catòlic, i amb capacitat per mobilitzar una força paramilitar d'aproximadament 4.000 homes.

Agrupació Excursionista "Catalunya"

Padilla, 255 - 263 primera planta

08013 Barcelona

T. 933024529

(de 18,30 a 21,30 de dilluns a divendres).

www.aec.cat ●

VISITA CULTURAL

GIRONA

Diumenge, 14 de setembre

El curs passat els de senderisme vam acabar una etapa a Girona. Ens va quedar les ganes de fer una visita aturada i guiada per la ciutat. Ara, fem la proposta:

VISITA: Recorregut d'unes 2 hores, visitant tot el conjunt històric: Vista exterior de la Catedral, panoràmica de la ciutat des de la muralla, plaça de la universitat, Call Jueu, barri gremial i la Rambla. El discurs és bàsicament històric amb referències puntuals a la Girona Moderna.

Horari de trobada a Girona:

11 hores comença la visita.

LLOC: carrer Berenguer Carnicer, 3. Aparcament autocars, prop del pont del Pedret.

TRANSPORT: segons cadascú prefeixi.

Suggeriment: amb AVE. Cal comprar amb anticipació: Compra per internet (<https://venta.renfe.com/vol/inicioCompra.do>) amb nom complet i DNI. Amb grup de 4 persones: 4M. Preu: 24,80€ per persona anar i tornar, Total 4 persones: 99,20€. Horaris: Barcelona 9,45 - Girona 10,23 // Girona 18,07 - Barcelona 18,45./ Des de secretaria no tramitem aquests bitllets.

PREUS: (sense transport)

Socis: 24,00€

Socis on-line: 26,00€

No socis: 30,00€

Aquest preu inclou visita guiada i dinar (no el viatge) •

MUNTANYA

TURÓ DE MONTCADA

(273,1 m)

SORTIDA MATINAL

AMB TREN

DIA: 27 de setembre de 2014.

DESNIVELL: 264,2 m.

HORARI: 1h 24 min. (1 h + 24 min.)

PUNT DE TROBADA: Estació RENFE Montcada Reixac Manresa.

HORA TROBADA: 9:00 matí.

Descens a Montcada Reixac Santa Maria.

DIFICULTAT: Fàcil, amb un tram final al cim per un corriol pedregós estret i dret. Cim estret i aeri.

L'any 1917, al Turó de Montcada s'hi instal·là una fàbrica de ciment de l'empresa Asland, actualment propietat de Lafarge, que extreu la primera matèria del turó, desapareixent l'ermita romànica del seu cim.

L'any 2013, amb l'explotació ja finalitzada, es va proposar la restauració de la pedrera, recuperant-la ecològica i paisatgísticament. Amb aquest objectiu, l'empresa Lafarge va signar un conveni amb el Fons Mundial per a la Natura WWF.

El 17 de novembre de 2013 l'ascensió al cim es va obrir al públic. Interessant excursió passeig matinal. Les vistes des de el cim són espectaculars.

L'ascensió per aquest vessant i descens permet visitar la Font de la Mitja Costa amb taules i sota d'aquesta l'abeurador de la mateixa font.

El descens es farà pel vessant de Montcada Reixac Santa Maria.

CAL PORTAR: calçat de senderisme, bastons, aigua, crema solar, barret, màquina fotogràfica i prismàtics.

Reunió el dijous 25 de setembre a les 8 a l'AEC.

Per participar cal inscriure's al tauló d'anuncis de l'Agrupació o per correu al vocal: manuelcabanillas@wanadoo.es •

MUNTANYA

DATA		POSSIBLE LLOC	VOCAL
7 setembre	dg	Travessa Tricentenari	Junta
14 setembre	dg	Visita cultural a Girona	Cultura
20 setembre	ds	Sortida Nocturna	Quim Llop
26 setembre	dv	Sopar de senderisme	
27 setembre	ds	Matinal amb tren: Turó de Montcada	M. Cabanillas
4 octubre	ds	Excursió amb tren: Torre del Petrol	M. Cabanillas
11-12 octubre	ds	Campament social AEC	Agrupació
18 octubre	ds	Senderisme: Rutes del 1714 Pantà de Pons-Cardona	Xavier Sánchez Domènec Palau
25 octubre	ds	Senderisme Semprepodem	Quim Llop
2 novembre	dg	Punta Curull pel Vilosell	Pino i Cata
15 novembre	ds	Senderisme: Rutes del 1714	Xavier Sánchez Domènec Palau
22 novembre	ds	Senderisme Semprepodem	Quim Llop
29 novembre	ds	Pessebre	J. Bou

CULTURA

Dia		Activitat
11 setembre		Ofrena floral a Rafael Casanovas
14 setembre		Visita cultural a Girona

ALTRES ACTIVITATS

DATA		ACTIVITAT	VOCAL
9 setembre	dm	Reunió Junta Directiva	Junta
9 setembre	dm	Reunió de veterans	Frederic P.
11 setembre	dj	Participació als actes de la diada	Junta
Tots els dimarts	dm	Tallers de manualitats	Neus i M. Antònia

TURISME EQÜESTRE

3-6 setembre	Travessa pel Tricentenari a cavall
7 setembre	Entrada a Barcelona. Travessa pel Tricentenari

ESCOLA D'ESPORTS DE MUNTANYA GLACERA

FORMACIÓ	TEÒRICA	PRÀCTICA	LLOC
----------	---------	----------	------

ESQUÍ DE MUNTANYA

MONOGRÀFIC FORA PISTA	16 de Desembre	20 i 21 de Desembre	UECG
-----------------------	----------------	---------------------	------

PROGRESSIÓ PER CRESTES

MONOGRÀFIC	8 d'Octubre	11 i 12 d'Octubre	FEB
------------	-------------	-------------------	-----

ESCALADA EN ROCA

CURS NIVELL II	1, 8 i 15 d' Octubre	4 i 5, 11 i 12 d'Octubre	UECG
----------------	----------------------	--------------------------	------

EXCURSIONISME

CURS NIVELL I	1, 8 i 15 d'Octubre	4 i 5, 11 i 12 d'Octubre	AEC
---------------	---------------------	--------------------------	-----

SEMINARI DE GPS: 25 i 26 D'OCTUBRE •

CAIAC

Dia		Activitat
7 setembre	dg	Celebració Tricentenari, rebost de Mallorca
10 setembre	dc	Montgat. Celebració Diada. Nocturna amb torxes
11-14 setembre	dj	Arribes del Duero (Salamanca)
27-28 setembre	ds	Curs de caiac de mar nivell I, II i III. CN Garraf
11-12 octubre	ds	Costa Brava
25 o 26 octubre	ds	L'Ametlla-Ampolla
1-2 novembre	ds	Castanyada a Camarasa
22-23 novembre	ds	Pantà el Mediano. El Grado (Osca)

MUNTANYA SORTIDA AMB TREN

TORRE DEL PETROL

(524,4 m)

DIA: 4 d'octubre de 2014

TROBADA: 06:30 Estació de Sants
autoservei venda bitllets (PENDENT
CONFIRMAR)

HORARI: 1h. 25 min. (50 min.+35 min.)

DESNIVELL: 271 m.

DIFICULTAT: fàcil

REUNIÓ: Dijous, 2 d'octubre a les
20h a l'AEC.

RESUM

Aquest cim es troba a l'extrem de ponent de la serra de les Guixeres, una serralada que forma part d'un conjunt de serres que separen les comarques de l'Alt Camp amb les de la Conca de Barbera i dona pas a l'estret que el riu Francolí ha forjat per travessar el terreny d'ambdues comarques. D'aquí, que el indret fos un pas estratègic i quan la guerra dels Carlins s'hi aixequés una torre de guaita circular que, malmesa, encara hi persisteix.

Aquest cim també s'anomena torre del Petrol, degut a que segons diuen, "petrolí" és el nom que donava a l'aiguardent que es fotia el comandant Orozco, un militar carlí que aixecà la torre per vigilar el pas de les tropes. Aquest militar també feu aixecar el forti del cim de la Mola de Colldejou.

L'excursió no presenta cap mena de dificultat, és còmoda i senzilla, la major part per pista, primer encimentada i més tard de terra. Té força indicadors i no disposa de trencalls que compliquin la marxa, que es desenvolupa per un terreny calcari, sec, sense arbrat i a baixa alçada. Les aigües del Puigcabrer, per diverses torrenteres, totes marxen cap el riu Francolí •

RUTES DEL 1714 SENDERISME

Enguany proposem una ruta una mica diferent que els altres anys. Sempre ha sigut un sender lineal. Aquest el trenquem. Ara anirem per aquí i el mes següent per allà. Sempre cercant punts on la història de la Guerra de Successió va ser significativa i en molts d'ells hi trobem un museu, exposició, o guia que ens ho expliqui... Entre d'altres tenim previst: Cardona, Talamanca, Moià, Prats del Rei, Sant Boi de Llobregat, ermita de sant Sebastià de Vic, Arbúcies...

L'esquema és el mateix de sempre: caminar pel matí de 12 a 14 km, dinar de restaurant i per la tarda fer visita.

Les rutes del 1714 és una excusa per fer esport, conèixer altres indrets de Catalunya i alhora fer cultura i pàtria. Sense descuidar-nos del retrobament amb els amics/gues.

Quan es pugui farem també una versió més curta. Sempre hi ha la possibilitat d'anar amb l'autocar fins el destí final.

CARDONA

DIA: dissabte, 18 d'octubre

ITINERARI: Pantà de Pons – Clariana de Cardona – Cardona.

DISTÀNCIA: 13,5 km. Sense massa desnivells seguint el riu i el GR3.

DIFICULTAT: Baixa.

ACTIVITATS: Dinar a Cardona i visita guiada del Castell.

(Més informació en el següent butlletí) •

LA RUTA DEL CARACREMADA

a ritmes diferents i preus especials per als federats

Publicat a la web de la F.E.E.C

La Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya ha signat un acord per oferir la Ruta del Caracremada a preus especials per als federats.

En Caracremada, el considerat últim maqui de Catalunya, nasqué vora el poble de Peguera i ha donat nom a la travessa que uneix alguns dels principals massissos del Prepirineu català. La ruta, dissenyada i promoguda per l'autor de guies excursionistes i alpinista, Pako Crestas, ofereix diversos itineraris que recorren la zona muntanyosa situada entre les comarques del Berguedà, el Solsonès i l'Alt Urgell.

Els preus per als federats amb la targeta vigent preveuen descomptes en funció de la ruta i la seva durada: descompte de 10 euros per la ruta de cinc dies, descompte de 8 euros per la de quatre dies, descompte de 5 euros per la de 3 dies, i descompte de 3 euros per la de dos dies, versió runner.

La Ruta del Caracremada

Per fer la Ruta del **Caracremada**, el promotor ha previst diferents itineraris i modalitats. En cinc o quatre etapes hi ha la travessa que va del mas del Molí de Bancells a Gósol passant per la Casa Grossa, Cal Sec, Bonner, el camí dels Afraus, Feners, l'Espà i Sorribes. També preveu les microcremades, tres voltes que visiten altres indrets com Vilacireres, la Pedra, la Puda, Morripol o el pont Cabradís.

Al'hivern hi ha la possibilitat de fer la **Caraglaçada**, la ruta amb raquetes de neu, que és lineal i comunica els rasos de Peguera amb la serra de Port del Comte. Fa tres nits i volta per les obagues del Pedraforca i del Verd. També hi ha la Carapedalada, la versió amb BTT, que permet diverses opcions com recórrer les remotes serres dels volts d'Alinyà, a l'Alt Urgell.

Destaquen la **Caracavalcada**, que es farà amb cavall, i la **Caracremeitor**, una versió més dura del recorregut a peu. Serà molt adient per als amants dels "100 cims", ja que puja deu d'aquestes muntanyes: el cap de la Gallina Pelada, el pollegó Superior del Pedraforca, el Comabona, el cap del Verd, el pedró dels Quatre Batlles, el puig de les Morreres, el Cogul de Busa, el tossal de les Viudes, els Tossals i cogulló d'Estela.

Ramon Vila Capdevila, "Caracremada" El fet més diferencial de la ruta és la reivindicació d'en Ramon Vila Capdevila, de sobrenom Moroto, Passos llargs, Peus llargs, Capità Raymond, Ramon Llaugi o Caracremada, que fou l'últim lluitador armat llibertari contra el feixisme, el darrer maqui català. El 7 d'agost de 1963, a mitjanit, caigué assassinat per les bales de la Guàrdia Civil en una emboscada al Bages. Finalitzava així la lluita armada a Catalunya. Fou enterrat a l'exterior del cementiri de Castellnou de Bages, sense creu ni cap referència. Actualment es construeix el Museu del Maquis a l'indret on va caure aquest últim llibertari •

LA TRAVESSA DEL CARLIT

un esforç que compensa

Per: Quim Llop

Dissabte, 12 de juliol de 2014

A les 6:30 del matí sortim des de l'Agrupada a complimentar un objectiu cobejat durant el curs i ambició pel seu plantejament.

Grup al cim del Carlit (foto: Quim Llop)

En primer lloc, una prèvia: les sortides col·lectives, del grup de senderisme, sempre les fem amb autotocar i això permet travesses que en cotxe particular tindrien un cost molt elevat de temps i energia, d'aquesta manera, plantejar la travessa del Carlit, en un sol dia, no és cap bogeria.

Segona consideració: començar a caminar per fer un cim a les 9,45 del matí, a l'estiu, no s'ha de recomanar mai, fora que s'asseguri unes temperatures baixes que alleugerin l'esforç físic a afrontar i no amenaci tempestes, per la tarda.

Doncs tenim l'autocar, tenim un dia fred (12°) en ple mes de juliol i amb boira "pixonera".

Sortim des del darrer aparcament passat la pressa del Passet a La Vall del Llanòs (Porta-Puimorent, indicador a l'entrada), accessible perfectament

amb cotxe i autobús petit, som 17 persones, 13 socis i 4 no socis. Estem a 1728 metres i hem d'afrontar gairebé 18 Km i 1200 metres de desnivell positiu i 1000 de baixada. El cim es troba al mig mateix d'aquest llarg recorregut que ens amaga dos paisatges ben diferents i aquesta, és una de les recompenses.

Per no cremar tantes energies, ens enfilem pel camí del enginyers, donant una mica més de volta i escalfant més suaument. Ens perdem l'arribada al bonic estany de Font Viva que el precedeix un fort trencacames. Vorejant la llera del riu Llanòs arribem a la primera cabana de Coma Joan (2044m),

Guanyant alçada (foto: Quim Llop)

més endavant sota la presa ens trobarem un gran refugi el de la Casa dels Enginyers (2127m), amb una part lliure i en aquí el gran grup es divideix, tal com teníem previst. Ens acomiadem amb molts dubtes, sobre el recorregut a fer, donades les condicions de boira persistent i temps insegur.

Deixem la presa de Llanós a l'esquerra i continuem pel cabalós Rec dels Forats. Aigua de desgel i tot el paisatge en plena primavera. Pugem cap a l'estany del mateix nom i, en allà, sota la paret amagada per la boira del Carlit, envoltats per la Serra de les Xemeneies i el coll dels andorrans, prenem la decisió, sense retorn, d'afrontar el recorregut sencer. Dinem i avisem els companys que ens vinguin a buscar a Les Bulloses, a partir de les 6 de la tarda. No hi ha risc de tempestes i la boira sembla que vulgui escampar. A les 14,10 hores ens tornem a posar en marxa per la desafiant tartera que puja (a l'hivern, amb neu, s'arriba als 45° d'inclinació) la boira i el vent ens acompanya i el fred ens ajuda a caminar una mica més decidits.

Les vistes sobre la vall i les muntanyes que ens envolten les anem veient cada vegada que agafem aire i ens girem, tot plegat ens esperona a continuar avançant. Contemplem el Coma d'Or (2826m) i a la seva dreta destacant sobre tot, el Puigpedrós de Llanós o El Pic Pedrós (2842m), una muntanya immensa en forma de mola propera al Coll de Puimorén.

L'arribada al Carlit (2920m) amb un grup de 12 persones és lenta i distanciada. El fort vent obliga als primers, a cercar refugi entre les pedres i quan hi som tots, pugem al punt més alt per fer-nos la foto. És en aquest moment que la boira escampa i ens obre la vall de les Bulloses amb els seus estanys paradisiacs. És un moment màgic i agraït que ens omple de força. Temperatura molt baixa 3° i fort vent. La boira ens deixa gaudir de la solitud del cim i del seu joc: "ara ensenyo, ara amago" de les valls i cims que ens envolten, . Són les 4 de la tarda i ens queda molt camí.

Baixem seguint les fites vermelles i de seguida veiem que aquest vessant nord és diferent, més dificultós. Per baixar haurem de fer servir les "quatre

Descants (foto: Quim Llop)

potes" per una pedra mullada i perillosament punxeguda. A la vegada, en el tram amb més dificultat, ens trobem un grup de 18 francesos que pujaven, lentament, amb motxilles immenses i que ens fan aturar quasi 20 minuts aguantant el fred i el fort vent. Per nosaltres aquest pas serà "l'Esperó Hillary". esperant, ens haguéssim quedat gelats.

En el moment d'abandonar els forts pendents d'aquest Puig del Carlit, el camí ens amaga encara una nova dificultat: una llarga i ample congesta de neu al mig del recorregut ens obliga a tornar a alentir el pas i baixar amb cura per no relliscar.

Un cop en el prat, ens endinsem en el paisatge de postal: a la dreta endevinem el Puigmal i davant nostre el Canigó i sobretot la vall de les Bulloses amb els seus prats, els dotze llacs amagats entre turons i petits boscos. La llum de tarda omple de colors intensos i la llarga baixada sens fa molt agra-

Tram de la tartera (foto: Quim Llop)

Vista enrera des de la tartera (foto: Quim Llop)

ble. Un grup d'isards i cabres baixen a menjar-se la sal preparada pels cavalls que pasturen per un prat. Els rierols són per tot arreu. El cel amb núvols estratègicament posats ens emmarca un quadre amb totes les tonalitats del verd i el blau rivalitzant amb molta intensitat.

Ens anem adonant que hem fet una travessa molt alpina i estem a menys de 3 hores de Barcelona i que cercant la complicitat del temps i la llargada dels dies al juliol, la muntanya ens ha permès fer una activitat que la recordarem sempre.

Finalment a les 19:30 hores arribem a la pressa de Les Bulloses. Un total de quasi 10 hores de camí lent i amb totes les aturades però sense perdre temps. Els companys ens esperen amb l'autocar, aprofitant que a partir de les 7 de la tarda deixen passar els cotxes. Fins a les 9 del vespre hi ha un servei de "navette" que va acostant els visitants i impedeix que s'ompli de cotxes, aquest lloc privilegiat.

Arribem a Barcelona una mica més tard de les 22:30 h, tal com estava previst, cansats i amb la certesa d'haver viscut una jornada excepcional ●

TORRENT DE LA CABANA

Per: M. Jesús Salvador

Dissabte, 5 de juliol de 2014

*Sortim de Barcelona a les 8, tots hem sigut puntuals.
Prenem el desdijuni a l'àrea de l'Esclat
que ja la coneixíem.*

A.E.C. SENDERISME DISSABTE 5 DE JULIOL 2014
TORRENT DE LA CABANA-CAPDEVANOL-RIPOLLES

Els participants a l'excursió (foto: Joan Tarruella)

Més o menys cap a les 10, com els senyors, iniciem l'excursió, un dia molt bonic. Sortim de l'àrea d'esbarjo Font de Querol.

Ala font hi raja poca aigua, al costat hi ha un pal indicador. El camí va pujant i passem una tanca, agafem el caminet que surt del davant nostre, primer puja una mica però després es va suavitzant. Passem dues tanques més i arribem a les runes d'una casa. Baixem per aquest indret que és una mica fangós i després seguim pujant i veiem el primer salt d'aigua, és el gorg de La Cabana, un salt que forma tres petits gorgs i que a tots ens deixa bocabadats.

Continuem seguint el torrent, al final arribem al gorg de La Fosca. Continuem pujant i després fem una curta baixada que ens porta fins el gorg de l'Olla.

Anem seguint un camí cap amunt i més endavant hi trobem el gorg de la Bauma. El camí és molt relliscós. Altre cop cap amunt i arribem al gorg del Forat.

El camí es va enfilant i es torna més estret, arribem al gorg del Colomer petit i a pocs metres el del Colomer és el més bonic i gran. L'aigua salta sobre una paret de més de vint metres. Algun agosarat s'hi llança, no pas dels nostres que només els hi fem fotos.

Un dels gorgs (foto: Joan Tarruella)

Tot iniciant el camí (foto: Joan Tarruella)

Ja hem arribat a l'últim gorg tornem a creuar el torrent, tenim una preciosa vista de la serra del Montgrony.

El camí va planejant.

La baixada és força continuada i ens permet perdre alçada. Cap al final passem per la masia Cal Paraire, on hi comprem les típiques viandes elaborades pels seus masovers. Un brossant que és així com li diuen al recuit la gent del Pirineu, el iogurt d'ovella boníssim i no diguem res del formatge, feia temps que no provava un de tant bò.

Vull dir que també ens vàrem banyar, gent que ho va fer amb banya-

dor i sense, altres els peus i alguna que altre tota sencera i vestida.

Vam dinar com estava previst a la Font de Querol, per celebrar-ho teníem el cava de l'Agrupació i després de dinar en Xavi ens va fer un petit recull musical de totes les etapes de Vall del Ter.

Va ser un dia molt complet. Ah! i si us piquen les ortigues busqueu malves, oli amb un llum! Sempre s'aprenen coses anant amb bona companyia.

Ho torno a repetir: ens ho vàrem passar molt però que molt molt bé.

Fins la pròxima ruta.

Una abraçada per a tots ●

Camí paral·lel al riu (foto: Joan Tarruella)

TROFEU MONTAGUT

Des del butlletí agraïm i ens satisfà poder felicitar a l'equip **Pino-Cata** pel Trofeu Montagut que els va ser atorgat en reconeixement per la seva dilatada col·laboració al butlletí de l'Agrupació.

Animem a tothom a enviar-nos els seus reportatges, escrits, poemes, tot allò que pugui ser publicat al butlletí i que ajuda a la fixació de la nostra història ●

LA CARRETERA O CAMÍ DE LES AIGÜES

De la Plaça Mireia (Esplugues de Llobregat)
a La Torre del Baró

Per: M. Cabanillas

L'origen de la carretera o camí de les Aigües, rau en el recorregut d'una antiga conducció de distribució d'aigua, motiu del seu traçat horitzontal de 23,820 km.

Es un itinerari de passejada, molt freqüentat, situat a la serra de Collserola, al terme municipal de Barcelona que discorre pel vessant que mira cap a la ciutat, des de la Plaça Mireia (Esplugues de Llobregat) fins el Pla de les Maduixeres.

Des del Pla de les Maduixeres (aparcament) fins el revolt de la Paella s'ha de seguir per carretera asfaltada fins el barri dels Penitents i des d'aquest punt al revolt de la Paella, es connecta per un petit corriol que baixa fins Vallpark a la Rabassada, per durant una mica des de 2 km seguir pel marge dret de la Rabassada, per dintre del guarda-rail, fins el revolt de la Paella on torna la pista fins la part alta del barri de la Torre del Baró. Per arribar a la Torre del Baró, tram a l'hora pendent d'execució, s'ha de continuar per la carretera i a la part final d'aquest hem de seguir un corriol, a l'esquerra de l'asfalt, que ens durà fins el punt final del recorregut, La Torre del Baró.

Els trams entre la Plaça Mireia i el Pla de les Maduixeres, són els

més preparats a nivell de serveis i en el recorregut trobarem fonts i espais de descans, mentres que entre el revolt de la paella i La Torre del Baró, no ni ha punts d'aigua ni de descans tot i que prop del Coll de la Ventosa, amb servei públic d'autobús, trobarem un bucòlic bar-restaurant obert tot l'any.

Tot l'itinerari esta degudament senyalitzat amb pals indicadors que ens permeten fer, alhora, ascensió als cims del recorregut entre els que destaquen Sant Pere Màrtir, (396m) Muntanya Pelada (358,2 m), Turó d'en Corts (390,2 m), Tibidabo (516,2m), Turó de Santa Maria (445,8 m), Turó de Sant Cebrià (437,5 m), Turó del Malltall de Magarola (430,3m), Turó de Valldaura (421,3 m), Turó del Trac (368,2m), Turó d'en Fotja (349,5 m), Turó d'en Gras (282,8m), Turó d'en Cuiàs (261 m), Turó Sul (280,3 m), Turó d'en Segarra (326,1 m), Turó Blau (309,9m), o Turó de les Roquetes (304,1 m). Ascensions que en cap cas arriben als 100 metres de desnivell des de la carretera de les Aigües.

El recorregut al que es pot accedir des d'un bon nombre de punts està dividit amb 10 trams, a saber:

Tram 1: Esplugues – Carretera Sarrià. Sant Pere Màrtir

Tram 2: Passera sobre Carretera Sarrià – Vallvidrera. Passera Sarrià

Tram 3: Carretera Sarrià – Vallvidrera a Funicular Tibidabo. Sarrià

Tram 4: Pla dels Maduixers – Vall Park

Tram 5: Carretera de la Rabassada

Tram 6: Revolt de la Paella – Carretera d'Horta – Cerdanyola

Tram 7: Carretera d'Horta – Cerdanyola – Can Ferrer. Forat del Vent

Tram 8: Can Ferrer – Torre Baró

Tram 9: Baixada de Torre Baró

Tram 10: Parc Central Torre Baró ●

DIJOUS, 11 DE SETEMBRE

Aquest 2014 és l'any decisiu.

*La bona feina feta entre tots ha donat els seus fruits
i ens trobem a la recta final del procés
que ens ha de portar definitivament a la independència.*

L'11/9 ens durà fins al 9/11. Estem cridats a omplir els carrers per convocar la consulta sobre la independència del proper 9 de novembre. Cal que la Via Catalana 2014 sigui la concentració democràtica més multitudinària que hi hagi hagut mai al país per culminar el procés amb èxit. Convoquem la consulta.

Traçarem als carrers de Barcelona una V gegantina: serà una imatge potent i clara que el món entindrà, sobre la voluntat de votar el proper 9 de novembre i decidir el nostre futur. Per això és molt important que omplim tots els trams i que ho fem amb la mateixa disciplina generosa i amb la

capacitat logística que vam demostrar l'any passat. Amb les samarretes grogues i vermelles il·luminarem aquesta gran V amb els colors de la senyera.

La Via Catalana 2014 omplirà dos dels carrers més importants de la capital catalana: l'avinguda Diagonal i la Gran Via de les Corts Catalanes de Barcelona, formant la gran V a les 17:14h. El traçat de la V tindrà els trams d'inici a la plaça Pius XII, per una banda, i la plaça Ildefons Cerdà, per una altra. Els dos segments confluiran a la plaça de les Glòries Catalanes.

Tornem a fer història.

Vina a la Via!

Inscriu-t'hi a l'Agrupa! ●

PUIG DE LA COVA (673 m)

BAIX Penedès

Per: Jordi Pino i Caterina Rodríguez

Aquest cim pertany a la serralada del Montmell del que està desenganxat per la seva banda sud i formen en conjunt, part de la serra prelitoral catalana.

El cim es troba situat a l'extrem nord de la comarca del Baix Penedès al llindar de l'Alt Camp i tot i la seva minsa alçada

presenta unes grans vistes sobre tot el Baix Penedès.

L'excursió, molt breu, senzilla, còmoda i agradable a l'hivern, per una serra que és de pedra calcària, del cretaci, i està envoltada per tres barrancs tots tributaris de la riera de La Bisbal, el de Mas Campanera al nord, el de Mas Bartomeu al sud i llevant i el de Prat a ponent.

ACCÉS

Amb automòbil ens hem de dirigir a la vila del Vendrell. Ho podem fer des de Valls o des de Vendrell per la carretera C-51, que enllaça les dues poblacions. Si venim de Barcelona no cal pas entrar al Vendrell, hem de seguir cap a Valls per passar La Papiola, la cruïlla que du a Albinyana i la cruïlla de Les Peces. A 500 metres d'aquesta darrera rotonda, hi ha un trencall a la dreta que porta al poble de La Bisbal. En arribar-hi, girem a mà dreta cap a Llorenç del Penedès i en sortir de la vila, en una rotonda, girem a l'esquerra, per arribar a un altre rotonda on agafarem direcció a la Junco-

sa del Montmell.

En arribar a La Juncosa, hem de travessar el poble per carrers estrets fins arribar a una rotonda que hi ha a l'extrem de llevant d'aquesta vila. També podem arribar a l'esmentada rotonda desviant-nos a mà dreta, uns 200 metres abans d'arribar al poble, just davant d'una pedrera. Es tracta d'una mitja circumval·lació que s'hi ha fet recentment. De la rotonda seguim la carretera 800 metres i trobem dues entrades seguides que van a uns camps, a mà dreta, i de les quals la segona té pintures blaves al terra. Aquí deixem el vehicle.

RECORREGUT

En resum, baixarem cap al torrent de Mas Campanera on en direcció E.S.E. remuntarem per un tallafocs fins un llom i per aquest llom, ara en direcció S.S.O., arribarem al cim voltant-lo per la banda sud.

Les referències més importants i horaris, sense comptar parades, son:

0 minuts.- Aparcament. (465 m). Seguim aquesta pista que surt de la carretera i que té marques blaves, resseguint una paret de pedra seca. En acabar-se, uns 30 metres de la carretera, veurem a davant una casa. Aquí girem a la dreta per travessar pel mig un camp d'oliveres (hi ha rastres d'haver passat vehicles) en direcció a un bosc de pins i al torrent. deixem a 10 metres a la dreta una cabana de pedra i en arribar al final del camp, girem a la dreta seguint el límit del bosc, per tal de baixar a tres petits camps que hi ha en sota. En entrar al tercer camp ja veurem a l'esquerra una entrada al bosc, on hi ha un camí que seguirem 10 metres a la dreta per tal de deixar-lo i baixar per un corriol al torrent.

6 minuts.- Torrent d'en Mas Campanera (435 m). El traïem i enfilem un camí de roca descoberta que puja pel marge dret d'un ampli tallafocs. Passem un petit replà, fem un minúscul flanc, superem una penya que deixem a la dreta, fem un nou flanc força pedregós i enfilem fins un llom ampli i planer.

20 minuts.- Llom planer (535 m). Seguim el camí que va per l'ampli llom, ara en baixada, seguint el tallafocs, ara més desdibuixat, i envoltats de romaní i garri. Deixem una pista que ve de la nostra dreta per un llom, just quan tornem a planejar. Veïem el puig a la dreta.

25 minuts.- Enllaç (510 m). De la nostra esquerra arriba una nova pista

planera just davant d'un indicador forestal que tenim a la dreta. Seguim la pedregosa pista que hem enllaçat, ara en pujada pel mig del llom. Aquí ja no tenim cap arbre. Més amunt la pista planeja fins a trobar una nova pista.

35 minuts.- Nou enllaç (610 m). Deixem la pista per on veníem que marxa de front i en prenem un altre que surt a la nostra dreta i que baixa cap a un ampli coll i des d'on ja veïem que ens durà fins el cim.

45 minuts.- Coll al peu del cim. (590 m). La pista ara s'enfila en forta pujada per un terreny molt pedregós. Més amunt la pista gira un pèl a l'esquerra, es torna més planera, va de flanc i volta la muntanya per tal d'atansar-se fins el mateix cim.

55 minuts.- Puig de la Cova (673 m). Petita edificació amb parallamps, una fita no gaire alta i un pal de ferro. Cim ampli, rocallós, planer amb una caiguda per la banda de ponent i molt bones vistes.

Baixada desfent el camí d'anada.

HORARI

Tenim gaire bé una hora de pujada i baixada amb 40 minuts.

DESNIVELL

El desnivell acumulat és de 360 metres, tant per pujar com per baixar.

ÈPOCA

Aquesta ruta es pot fer tot l'any llevat als mesos d'estiu, on la calor pot fer molt penosa l'ascensió. Recomanem fer-la al hivern.

PUNTS D'INTERÉS

Des del cim podem veure, a llevant serralades com Montserrat, Sant Llorenç o el Montseny i tota la plana del Alt Penedès. Cap a el Nord podem distingir la serra del Montmell que tenim a tocar i serralada pirinenca oriental.

A ponent ens permet detectar, entre altres, la serra de Llaveria, les Muntanyes de Prades, serra de la Mussara i els Ports de Beceit, a més de tota la plana del Camp de Tarragona. Al sud resta tota la plana del Baix Penedès, la Mediterrània i muntanyes litorals com l'Ordal o el Garraf.

CLIMA

El clima és Mediterrani i molt influenciat per la mar. Terreny molt sec i on és difícil trobar dies de fred inclòs a l'hivern. Destaca el fort vent que hi sovinteja. La vegetació està composta també de plantes de clima mediterrani.

EQUIPAMENT

Motxilla, gorra o barret, ulleres, Mi roba protectora del vent a l'hivern. Fora d'aquesta època, es pot anar en calça curta. L'excursió es pot fer en wambes. També és recomanable una màquina de retratar, uns binocles. No trobarem aigua, així que cal dur-la.

Barcelona 21 de març de 2008 •

ELS SOPARS DE L'AGRUPA

Pino / Cata

Amb el mes de setembre tornen els sopars de butxaca que fem a la seu de l'Agrupació. Es fan els primers i tercers dijous de cada mes; així que de cara el 4 i el 18 de setembre i al voltant de dos quarts de deu del vespre, ja podeu anar pensant el menú que portareu. Teniu força temps de repòs aquest agost per estudiar-lo.

Entrepans de tota mena d'embotits, truites i conserves variades, pizzes, seitó fregit, olives, canapès, bunyols, amanides verdes i de pasta, croquetes, faves, carxofes, pop, poca fruita i tota mena de menjar que porten els socis i que és compartit entre tots els assistents.

Icom no podia faltar unes bones postres a base de pastis, galetes, xocolates, etc., tot ben regat amb cervesa i cava del Tricentenari ben fresquets. Alguns més agosarats prenen cafè amb unes herbes de malta, d'una marca comercial de whisky.

Fixeu-vos si n'hi ha de coses per dur i el més important, compartir-les tots plegats, acompanyades d'una bona xerrada, d'aquelles que ho solucionen tot i et fan tornar cap a casa pensant que molt a dir i poc a fer.

Animeu-vos a venir que val la pena. Els sopars estan oberts a tots els socis i hi ha lloc per a tothom. Us esperem el proper setembre, fins llavors •

ALTES DE JUNY I JULIOL

Jordi Balasch Corney
Eduard Berdié Farrés
Joan Bohigas Goulart de F.
Nicolau Camprubí Pijuan
Pilar Carbonell Olivares
Ana Centeno Álvarez
Moira Climent Gispert
Júlia Clusa Llop
Berta Costa Rodenas
Andreu Forn Alberich

Ramon Gelonch Roca
Marcel González Guillin
Amàlia Gómez Ariete
Louis Guisset
Pere López Nadal
Carlota Martínez Mora
M. Àngela Mata Gómez
Pablo Navarro Ruiz
Gemma Nomen Álvarez
Maria Palau Tomàs
Fèlix Parés de Rivera

Teo Riera Verhelst
Rosalia Rigau Sánchez
Irene Rosés Delgado
Nin Sacristán i Cristià
Ferran Solanes Serrat
Guillem Solanes Serrat
Biel Soriguera de Rivera
Ada Maria Van Halteren
Sofia Villar Dacosta-C.
Joana Virgili Rosselló

La nostra més cordial benvinguda i el desig d'una ben profitosa estada a l'Agrupació •

PAGAMENTS

Oficina La Caixa 0823 Padilla-Gaudí. C/ de Padilla, 271

COMPTES BANCARIS (IBAN):

100tenari: ES33 2100 0823 3902 0068 8916

AEC: ES27 2100 0823 3502 0068 9123

INFANTIL: ES37 2100 0823 3102 0068 9236

Important: Comenceu sempre indicant el vostre **nom i cognom** •

CORREUS ELECTRÒNICS

aec@aec.cat
secretaria@aec.cat
comunicacio@aec.cat

butlleti@aec.cat
agrupactivitats@aec.cat
speleo.ere_aec@yahoo.es

escola@glacera.com
caiac@aec.cat
coordinacio.sij.aec@gmail.com

ALP SPORTS

TOT PER L'ESQUÍ

TOT PER MUNTANYA

15% descompte socis A.E.C.

BARCELONA

Av. Gaudí, 36
93 436 46 43

Alguns corredors de l'AEC a la Ribalera (foto: Joan Tarruella)

Pòdium general r38 (foto: Joan Tarruella)

Campaments de la secció infantil-juvenil a Plan (Osca)

HORARI SECRETARIA A.E.C.

De dilluns a divendres de les 18:30 a 21:30 h.

SECCIONS

Secció de Muntanya, Senderisme i curses per muntanya (SM); Secció d'Escalada i Alta Muntanya (SEAM); Secció d'Esquí de Muntanya (SEM); Equip de Recerques Espeleològiques (ERE); Secció d'Esquí (SE); Secció de BTT; Secció Infantil i Juvenil (SIJ); Secció de Caiac; Secció de Cultura (SC); Secció de Turisme Equestre i Escola d'Esports de Muntanya Glacera •

1912

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Padilla, 255-263, primera planta
08013 Barcelona
tel: 933 024 529

e-mail: aec@aec.cat
comunicacio@aec.cat
web: www.aec.cat

Edita: AEC

President: Jep Tapias

2013

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana

Disseny i maquetatge: Xavier Sánchez

Impressió: Empòrium

Coordinador: Manuel Cabanillas

En aquest butlletí hi col·laboren: Jordi Romagosa, Manuel Cabanillas, Jordi Pino, Caterina Rodríguez, Quim Llop, Joan Tarruella, Alicia Fuentes, M. Cristina Fortuny, Pep Molinos, Amat Botines, Anna Vallès, Josep Bou, Xavier Sánchez, M. Jesús Salvador.